

- 12) Трябва ли член 56 ДФЕС в светлината на правото на справедлив процес по член 41, параграф 1, на правото на изслушване съгласно член 41, параграф 2, буква а) и на задължението за мотивиране съгласно член 41, параграф 2, буква в) от Хартата, както и на задължението за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС и на институционалната и процесуална автономия на държавите членки, да се тълкува в смисъл, че тези изисквания не са изпълнени, ако компетентният орган на държавата членка не уведоми оператора на хазартни игри за образуването на административното производство за налагане на санкция в съответствие с националното право, нито впоследствие в хода на административното производство не изиска неговото становище относно съвместимостта на правната уредба на държавата членка с правото на Съюза, а вместо това, без в мотивите към решението си да обоснове подробно тази съвместимост и да посочи доказателства за нея, наложи в рамките на едноинстанционно производство санкция, определена като административна от националното право?
- 13) Предвид разпоредбите на член 56 ДФЕС, член 41, параграфи 1 и 2, букви а) и в) от Хартата, както и на членове 47 и 48 от нея, а също и на правото на ефективни механизми за съдебен контрол и правото на защита, установени в тези разпоредби, изпълнени ли са наложените от посочените членове изисквания, ако операторът на хазартни игри може да оспори за първи път съвместимостта на националната уредба с правото на Съюза едва пред националната юрисдикция?
- 14) Могат ли член 56 ДФЕС и задължението на държавите членки да обосноват и мотивират ограничаването на свободното предоставяне на услуги да се тълкуват в смисъл, че държавата членка не е изпълнила това задължение, ако нито към момента на въвеждане на ограничението, нито към момента на преценката му не е налична съответната оценка на въздействието, която позволява да се докажат ползите от ограничението, свързани с общественото благо?
- 15) С оглед на предвидената в закона рамка за определяне на размера на административната санкция, която може да се наложи, на естеството на наказваната със санкцията дейност, и по-специално на степента, в която дейността засяга обществения ред и обществената сигурност, както и предвид репресивната цел на санкцията, може ли съгласно членове 47 и 48 от Хартата да се приеме, че въпросната административна санкция има „наказателноправен характер“? Влияе ли това обстоятелство на отговора, който следва да се даде на преюдициални въпроси от единадесети до четиринадесети?
- 16) Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че ако съгласно отговорите на предходните въпроси сезираната със спора юрисдикция приеме правната уредба и нейното прилагане за незаконосъобразни, тя трябва също така да приеме за противоречаща на правото на Съюза и санкцията, основана на националната правна уредба, която не съответства на член 56 ДФЕС?

Преюдициално запитване от Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Германия), постъпило на 10 януари 2017 г. — Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG

(Дело C-11/17)

(2017/C 112/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Страни в главното производство

Ищец: Thomas Hübner

Ответник: LVM Lebensversicherungs AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли буква А от приложение II към Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 г. ⁽¹⁾ [във връзка с] член 15, параграф 1, трета алинея [от Директива 90/619/ЕИО ⁽²⁾] да се тълкува в смисъл, че позволява на потребителя през целия период на плащане на премии за застраховка живот или за пенсионно осигуряване, да упражни правото си на отказ, когато поради незнание относно това право, дължащо се на неправилна информация, в продължение на няколко години е плащал премии по договора?

- 2) Съвместима ли е с посочената по-горе директива национална разпоредба, която с оглед на принципа на добросъвестност предвижда за потребителя загуба на правото на отказ, тъй като титулярят на застрахователна полица поради незнание относно правото на отказ от договора, до момента, в който е бил информиран за това си право, е плащал редовно вноските по договора?

⁽¹⁾ Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива по животозастраховането) (ОВ L 360, стр. 1).

⁽²⁾ Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане, предвиждаща условия за ефективно осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО (ОВ L 330, стр. 50).

**Преюдициално запитване от Kammergericht Berlin (Германия), постъпило на 18 януари 2017 г. —
Vincent Pierre Oberle**

(Дело C-20/17)

(2017/C 112/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Kammergericht Berlin

Страни в главното производство

Заявител и жалбоподател: Vincent Pierre Oberle

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че определя и изключителната международна компетентност за издаване в съответната държава членка на национални удостоверения за наследство, които не са заменени от европейското удостоверение за наследство (вж. член 62, параграф 3 от Регламент № 650/2012), така че приета от националния законодател разпоредба в друг смисъл относно международната компетентност за издаване на национални удостоверения за наследство — като тази на член 105 от Familiengesetzbuch (Закон за производствата по семейни дела и за охранителните производства) в Германия — е невалидна поради противоречие с разпоредба на европейското право от по-висок ранг?

⁽¹⁾ ОВ L 201, стр. 107.

**Преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky (Чешка република), постъпило на
18 януари 2017 г. — Catlin Europe SE/O.K. Trans Praha spol. s.r.o.**

(Дело C-21/17)

(2017/C 112/28)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Catlin Europe SE